

Lesson Twelve-שבקדושה-Its Origin And What It Represents

Source 1

משנה מסכת מגילה פרק ד, משנה ג- אין פורסין את שמע ואין עוברין לפני התיבה ואין נושאים את כפיהם ואין קורין בתורה ואין מפטירין בנביא ואין עושין מעמד ומושב ואין אומרים ברכת אבלים ותנחומי אבלים וברכת חתנים ואין מזמנין בשם פחות מעשרה.

Translation: Mishnah. Neither the introduction to the Shema, nor the repetition of Shemona Esrei, nor Birkat Kobanim, nor the Torah nor the Haftorah reading, nor halts at funerals, nor the blessing for mourners said, nor the comfort of mourners, nor Sheva Brachot for newlyweds, nor is the name of G-d mentioned in the invitation to say Birkat Hamazone, except in the presence of ten.

Source 2

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כא' ע"ב - אמר רב הונא: הנכנס לבית הכנסת ומצא צבור שמתפללין, אם יכול להתחיל ולגמור עד שלא יגיע שליח צבור למודים - יתפלל, ואם לאו - אל יתפלל; רבי יהושע בן לוי אמר: אם יכול להתחיל ולגמור עד שלא יגיע שליח צבור לקדושה - יתפלל, ואם לאו - אל יתפלל. במאי קא מפלגי? מר סבר: יחיד אומר קדושה; ומר סבר: אין יחיד אומר קדושה. וכן אמר רב אדא בר אבהו: מניין שאין היחיד אומר קדושה - שנאמר: (ויקרא כ"ב) ונקדשתי בתוך בני ישראל - כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה. מאי משמע? דתני רבנאי אחוה דרבי חייה בר אבא: אתיא תוך תוך. כתיב הכא: (ויקרא כ"ב) ונקדשתי בתוך בני ישראל וכתיב התם: (במדבר ט"ו) הבדלו מתוך העדה הזאת, מה להלן עשרה, אף כאן עשרה. ודכולי עלמא מיהת מפסק לא פסיק.

Translation: R. Huna said: If a man goes into a synagogue and finds the congregation saying the Tefillah, if he can commence and finish before the reader reaches 'We give thanks', he may say the Tefillah, but otherwise he should not say it. R. Joshua b. Levi says: If he can commence and finish before the reader reaches the Sanctification, he should say the Tefillah, but otherwise he should not say it. What is the ground of their difference? One authority held that a man praying by himself does say the Sanctification, while the other holds that he does not. So, too, R. Adda b. Ababah said: Whence do we know that a man praying by himself does not say the Sanctification? Because it says: I will be hallowed among the children of Israel; for any manifestation of sanctification not less than ten are required. How is this derived? Rabinai the brother of R. Hiyya b. Abba taught: We draw an analogy between two occurrences of the word 'among'. It is written here, I will be hallowed among the children of Israel, and it is written elsewhere. Separate yourselves from among this congregation. Just as in that case ten are implied, so here ten are implied. Both authorities, however, agree that he does not interrupt the Tefillah.

Source 3

ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה ט'- והמצוה התשיעית היא שצונו לקדש השם. והוא אמרו (אמור כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל. וענין זאת המצוה אשר אנחנו מצווים לפרסם האמונה הזאת האמתית בעולם ושלא נפחד בהיזק שום מזיק. ואע"פ שבא עלינו מכריח גובר יבקש ממנו לכפור בו יתעלה לא נשמע ממנו אבל נמסור עצמנו למיתה.

Womens Tefila On-Line Class

Translation: The Ninth Positive Mitzvah is to Sanctify G-d's name. The source for this Mitzvah is the verse: And I will be sanctified within the Jewish People. With this Mitzvah we are commanded to make known that our beliefs represent the true beliefs in the world and we should not fear that anyone will harm us. Although a great force may come upon us which demands that we deny our beliefs in G-d, we should not heed that force but instead we should allow ourselves to die.

Source 4

Rabbi Dr. Norman Lamm, former President of Yeshiva University in his book *The Shema-Spirituality and Law in Judaism*. In Chapter 9, entitled: "Blessed Be the Name of His Glorious Kingdom Forever and Ever" (ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד): *The Interloping Verse*, (p. 70):

c. The Liturgical Sanctification of the Divine Name (קידוש ה' בדברים). The Halakha teaches that the Divine Name is sanctified not only by an act of martyrdom, and not only by exemplary moral conduct, but also by proclaiming faith in G-d's holiness in public prayer. In all such cases of liturgical קידוש ה', such as the recitation of the קריש, the קרושה or ברכו, the mitzvah is performed in the form of a dialogue: the reader issues the summons to perform the sanctification, and the congregation responds. The verse ברוך שם כבוד represents such a response to the mention of the divine Name(s) in the Shema.

Source 5

ספרי דברים פרשת האזינו פיסקא שו'—כי שם ה' אקרא הבו גדל לא—לוקינו, רבי יוסי אומר מנין לעומדים בבית הכנסת ואומרים ברכו את ה' המבורך שעונים אחרים ברוך ה' המבורך לעולם ועד שנאמר כי שם ה' אקרא הבו גדל לא—להינו . . . ומנין שאין מזמנים אלא בשלשה שנאמר כי שם ה' אקרא הבו גדל לאלהינו. ומנין שעונים אמן אחר המבורך שנאמר הבו גדל לא—להינו. ומנין שאומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד שנאמר כי שם ה' אקרא ומנין לאומרים יהא שמו הגדול מבורך שעונים אחריהם לעולם ולעולמי עולמים שנאמר הבו גדל לא—להינו.

Translation: Rabbi Yosi said: from where do we learn that those who are standing in synagogue and others recite Barchu Et Hashem Ha'Mivorach that they answer Baruch Hashem HaMivorach L'Olam? From the verse: Ki Shem Hashem Ekra Havu Godel L'Eilokainu . . . And from where do we know that we need a minimum of three people eating together to recite Birkat Ha'Zimun? From the verse: Ki Shem Hashem Ekra Havu Godel L'Eilokainu. How do we know that we must answer Amen when we hear a Bracha being recited: From the verse: Ki Shem Hashem Ekra Havu Godel L'Eilokainu. How do we know to answer the first verse of Krias Shema with the lone of Baruch Shem Kvod Malchuso? From the verse: Ki Shem Hashem Ekra Havu Godel L'Eilokainu. How do we know that we answer those who say: Yibi Shemo Ha'Gadol Mivorach with the words: L'Olam V'Olmey Olmim? From the verse: Ki Shem Hashem Ekra Havu Godel L'Eilokainu.

Source 6

ראב"ן שאלות ותשובות (בתחילת הספר) סימן עג-שאלני אחי ר' חזקיה: הקורא בתורה למה אומר לציבור ברכו את ה' המבורך, יברך ברכת התורה ודיו. והשבתי לו לפי שעזרא תיקן לישראל שיהו קורין בתורה בב' וה' ובשבת והקורא בתורה מוציא את הציבור ידי חובתן מקריאה, לפיכך הרי הוא אומר לציבור אתם צריכין לברך ולקרות כמוני תסכימו לקריאתי ולברכתי ותברכו עמי והם עונים ומברכין. וכן ש"ץ אומר ביוצר ומעריב, לפי שהוא מוציא את הציבור ידי חובתן ואומר להם תסכימו לקריאתי ולברכתי ותברכוהו עמי והם עונים ומברכין ויוצאין ידי חובתן. וכן המברך ברכת המזון, לפי שהוא מוציא בני הסעודה אומר להם תסכימו. ולכולן סמכו חכמים שתיקנו משה שאמר כי שם ה' אקרא ואתם הבו גודל לא-להינו ותברכוהו אתי.

Translation: My brother R. Chizkiya asked me: the one who is called to read from the Torah, why does he begin by calling out: Barchu Es Hashem Ha'Mivorach, let him read and that should be enough! I answered him that Ezra instituted the practice of reading from the Torah on Mondays, Thursdays and Shabbosim and that the one reading is helping those listening fulfill their obligation to read from the Torah. So he calls out to the congregation and says: you need to make a Bracha too just as I am doing, agree that I can read for you and that I can make the Bracha for you and fulfill your obligation through me. They answer and fulfill their obligation to recite a Bracha. So too in Tefilas Shacharis and Arvis the prayer leader calls out because he is helping those present to fulfill their obligation. He too asks them: agree to my reading for you and to my making the Bracha for you and to fulfilling your obligation through me. Those present answer and fulfill their obligation to recite a Bracha and otherwise fulfill their obligation. So too as part of Birkas Hamazon since he is helping those present fulfill their obligation he asks them to agree to his doing so. All these practices are based on what Moshe Rabbeinu expressed through the following verse: when I call out G-d's name, you declare the greatness of G-d and bless G-d through my actions.

Source 7

אורח חיים סימן קצב הקדמה-תוב בזוהר ריש פ' דברים: שיאמר הב לן ונברך כי כל מילי דקדושה בעי הזמנה. ומזה נוהגין בל"א לומר רבותי מי"ר וועלי"ן בענשי"ן והן עונים יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם.

Translation: Read what is found in the Zohar in the beginning of Sefer Devarim: that it is necessary to precede Birkat Hamazon with the words: "come let us Bless" because all words of kedushah require an invitation. From this rule we began the practice that one says (in Yiddish) Robosai Mir Villin Benchen and those around him answer YiHi Shem Hashem Mivorach Mai-Ata V'Ad Olam.

Source 8

Examples of הזמנה (Invitation)

Invitation:

רבותי נברך

Response:

יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם

Invitation:

ברשות מרנן ורבנן ורבותי, נברך (א-להינו) שאכלנו משלו

Response:

ברוך (א-להינו) שאכלנו משלו ובטבו חיינו

Womens Tefila On-Line Class

ואמרו אמין: Invitation:

Response יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא

שמע ישראל, ה' אלהינו, ה' אחד Invitation:

Response: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

Invitation:

נקדש את שמך בעולם, כשם שמקדישים אותו בשמי מרום, ככתוב על יד נביאך, וקרא זה אל זה ואמר:

Response:

קדוש, קדוש, קדוש, ה' צב-אות, מלא כל הארץ כבודו.

Source 9

טור א"ח סימן נט'—וקדושה שביוצר כתב הרמב"ם ז"ל שאין היחיד אומר אותה וכן כתב רב נטרונאי אלא אומר עונים באימה ואומרים ביראה קדוש וברוך. וא"א הרא"ש ז"ל כתב שיחיד יכול לומר שאינו בא עתה לקדש אלא סיפור דברים היאך המלאכים מקדשים ולא דמי לקדושה שבתפלה שאומר נעריצך, שאותה ודאי אינה בפחות מ'. והכי איתא במסכת סופרים קדושה שביוצר אור ושבסדר קדושה יחיד אומר אותה שאינה אלא סיפור דברים.

Translation: Concerning the Kedushah that is found in the Yotzair Bracha, the Rambam wrote that an individual should not recite it. So too wrote Rabbi Natroni that an individual only recites the words: Onim B'Aima and V'Omrin B'Yirah Kadosh Oo'Baruch. The Rosh wrote that an individual may recite Kedushah in the Bracha of Yotzair because the individual understands that he may not sanctify G-d's name while praying alone but he can relate in narrative form how the angels sanctify G-d's name. Moreover what the individual says is missing the invitation that opens the Kedushah in Shmona Esrei; i.e.

Na'Aritzcha which can only be recited when ten men are present. There is also proof from Masechet Sofrim where it is written that an individual may recite the Kedushah that is found in the Bracha of Yotzair and in Oo'Vah L'Tzion because in both prayers the individual is reciting the Kedushah in narrative form.

Source 10

אורח חיים סימן נט' סעיף ג'—י"א שהקדושה שביוצר, יחיד אומרה, לפי שאינה אלא סיפור דברים. וי"א שיחיד מדלגה, ואינה נאמרת אלא בציבור. ויש לחוש לדבריהם וליזהר שיחיד יאמרנה בניגון וטעמים כקורא בתורה. הגה: וכבר פשט המנהג כסברא ראשונה, ויחיד אומר אותה. וכשעונין קדושה זאת אומרים אותה בקול רם.

Translation: There are those who hold that the Kedushah which is part of the Yotzair Bracha an individual may recite because it is a narrative. Then there are those who hold that an individual should omit that Kedushah because it should only be recited in the presence of ten men. Those who hold that the Kedushah be omitted by an individual have a valid concern. It is best that when an individual recites that Kedushah that he recite it with the tune of Torah reading so that it appears that he is studying the verses. Ramah: The custom that an individual recite the Kedushah in the Bracha of Yotzair has already spread to most communities. An individual may recite this Kedushah. In the presence of ten men, when the congregation answers in this Kedushah, the congregation should answer in a loud voice.